

## SXEDIO.FX8

**25.4.1952: Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΣΥΓΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ**

Σαν οι αποστολές των δυο παρατάξεων επέστρεψαν στην Κύπρο από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών όπου μέλος της ελληνικής αντιπροσωπείας ήγειρε το κυπριακό για πρώτη φορά στο διεθνή Οργανισμό, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος συγκάλεσε σύσκεψη του Εθναρχικού Συμβουλίου για προώθηση ενός νέου μέτρου που προγραμματίσει: Τή σύγκληση της Πρώτης Εθνοσυνέλευσης στη Λευκωσία.

Ο Εθνικοαπελευθερωτικός Συνασπισμός της Αριστεράς, που δεν μετέσχε στο Εθναρχικό Συμβούλιο, όπως ήταν φυσικό, δεν προσκλήθηκε και ούτε ήταν δυαντό να προσκληθεί μέσα στην ένταση των σχέσεων των δυο πλευρών που συνεχιζόταν αλλά και της επιμονής του Μακαρίου ότι αν οι κομμουνιστές της Κύπρου ήθελαν να μετάσχουν στον αγώνα έπρεπε να ταχθούν κάτω από τη σημαία της Εθναρχίας.

Έτσι ο ΕΑΣ μια και έμενε και πάλι έξω από τα κέντρα λήψης αποφάσεων, με μια ανακοίνωση του την ημέρα της συνεδρίας του Εθναρχικού Συμβουλίου, κατάγγελλε το Συμβούλιο για διασπαστικές ενέργειες και τη Δεξιά για συνεργασία με τον κατακτητή:

"Προς όλο τον Κυπριακό λαό,

Συμπατριώτες και συμπατριώτισσες,

Σήμερα συνέρχεται στη Λευκωσία το "Εθναρχικό Συμβούλιο". Σκοπός της συνεδρίας αυτής όπως δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες είναι η μελέτη της δράσης της εθναρχικής πρεσβείας στον ΟΗΕ και η ανάγκη της σύγκλησης μιας πλατειάς συνέλευσης όλων των "εθνικοφρόνων" οργανώσεων και Κομμάτων "για την οργάνωση του εθνικού αγώνα".

Είναι ολοφάνερο, από τα πιο πάνω θέματα που θα μελετήσει το λεγόμενο " Εθναρχικό Συμβούλιο", πως μια νέα εξογκωμένη δημαγωγική εκστρατεία θ' αρχίσει η ηγεσία της Δεξιάς παράταξης με σκοπό να θολώσει τα

νερά, να παρασύρει το λαό σε δρόμο επιζήμιο για το μέλλον του.

Είναι αυή η εξαγγελθείσα από καιρό συνεδρία του "Εθναρχικού Συμβουλίου" και η σύγκληση της πλατειάς "Εθνοσυνέλευσης", η συνέχεια των δημαγωγικών λόγων που ο αρχιεπίσκοπος εκφώνησε στις 13 του Γεννάρη και στις 15 του Μάρτη με την ευκαιρία των εγκαινίων της ΠΕΟΝ. Είναι συνέχεια της δημαγωγίας πως "το 1952 είναι ο χρόνος της μάχης της Κύπρου". Κι όλ' αυτά δε μπορεί παρά νάναι μια χοντροκομμένη δημαγωγία, γιατί ποτέ ένας λαός δεν μπορεί να διεξαγάγει ένα οποιοδήποτε αγώνα με ελπίδες νίκης, αν ο λαός αυτός δεν είναι ενωμένος.

Κι όσοι από τη μια μιλούν για "χρόνους μάχης" κι από την άλλη κηρύσσουν το διχασμό και τη διάσπαση του λαού, δεν μπορεί παρά νάναι δημοκόποι.

Και το παρελθόν όπως και το παρόν διαπιστώνει περίτρανα πως οι κύριοι του "Εθναρχικού Συμβουλίου", μ' επικεφαλής τον Αρχιεπίσκοπο, ενώ στα λόγια κηρύσσουν "εντατικούς εθνικούς αγώνες" και "χρόνους μάχης" από την άλλη η μοναδική τους δουλειά είναι να προπαγανδίζουν και να κηρύσσουν το διχασμό, τη διάσπαση του λαού.

Και σήμερα ακριβώς συνέρχονται για να μελετήσουν τον καλύτερο τρόπο διάσπασης του λαού μας, για να βρουν όλους εκείνους τους τρόπους να παρεμποδίσουν την συνένωση των λαϊκών δυνάμεων.

Μέσα στα τελευταία δύο χρόνια, χάρη στην πατριωτική στάση του ΕΑΣ και μέσα στους κοινούς λαϊκούς εθνικο-απελευθερωτικούς αγώνες, η ανάγκη της ενότητας των λαϊκών δυνάμεων άρχισε να γίνεται συνείδηση μέσα σε πλατειά λαϊκά στρώματα.

Το δηκοψήφισμα του 1950 οι κοινές εκδηλώσεις της 13ης του Γεννάρη του 1952 είναι δύο γεγονότα που μόνα τους μιλούν για τα καλά της ενότητας που δείχνουν την ανάγκη της πραγματοποίησης της ενότητας.

Κι ο λαός μας όλο και περισσότερο συνειδητοποιεί την ανάγκη για ενιαίο εθνικό

απελευθερωτικό αγώνα. Το παράδειγμα άλλων γειτονικών μας λαών, φωτίζει και καθοδηγεί και το δικό μας λαό. Οι αιγύπτιοι, οι σουδονέζοι, οι τυνήσιοι, οι μαροκινοί, ανεξάρτητα από τις αντιλήψεις τους, συνενώθηκαν σ' ένα ενιαίο μέτωπο κι' αποφασιστικά διεκδικούν τη λευτεριά τους, δίχως την ενότητα των δυνάμεων καμιά ελπίδα για επελευθέρωση δεν υπάρχει.

Για μας τους κυπρίους είναι ακόμα πιο μεγάλης σημασίας η πραγματοποίηση της ενότητας. Ο ξένος κυρίαρχος μας έκλεισε πολλές φορές ως τώρα την πόρτα. "Το Κυπριακό ζήτημα είναι κλειστό". "Δεν υπάρχει κυπριακό ζήτημα". Η ελληνική κυβέρνηση ή καλύτερα οι διάφορες ελληνικές κυβερνήσεις, όργανα των ξένων, όχι μονάχα δε διεκδικούν την Κύπρο σαν εθνική διεκδίκηση, αντίθετα αποδοκιμάζουν και κάθε πλατειά λαϊκή εθνική κινητοποίηση, (δημοψήφισμα **1950**, απαγορεύσεις συλλαλητηρίων στην Αθήνα για το Κυπριακό, εξορία Ελλήνων φοιτητών που πήραν μέρος σε συλλαλητήριο για την Κύπρο κλπ).

Είναι ολοφάνερο πως κάτω απ' αυτές τις συνθήκες μονάχα σαν ενωθεί όλος ο λαός μας σ' ένα πανίσχυρο Παλλαϊκό Μέτωπο, μπορεί να τα βγάλει παρά με τον ξένο κυρίαρχο, μπορεί να ελπίζει, νάναι βέβαιος για την απελευθέρωση του.

Αυτή τη γραμμή, την πραγματικά πατριωτική γραμμή, υποστηρίζει και πιστά ακολουθεί ο ΕΑΣ. Από την πρώτη μέρα της ίδρυσης του, ο ΕΑΣ καλεί για ενότητα, για παραμερισμό όλων των διαφορών και για τη χάραξη ενός κοινού συνεχούς εθνικο-απελευθερωτικού αγώνα.

Μα οι κύριοι του Εθναρχικού Συμβουλίου συνεχίζουν τη διασπαστική τους γραμμή περιβάλλοντας την με αντικομμουνιστικές κραυγές και καλώντας την ξένη κυβέρνηση να φυλακίσει, να εξορίσει, να εντοπίσει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης όλους τους κομμουνιστές, όλους τους οπαδούς της λαϊκής παράταξης.

Διακηρύττουν με στομφώδεις λόγους και μέσον των εφημερίδων για εντατικούς εθνικούς αγώνες, ενώ ο μοναδικός τους αγώνας είναι ο αντικομμουνιστικός αγώνας.

Και δίπλα σ' αυτό, ενώ φωνάζουν για εθνικό αγώνα, πλείστοι όσοι της δεξιάς ηγεσίας συνεργάζονται στενά με τον ένο κυρίαρχο, αποδεχόμενοι διορισμούς και παράσημα, κι ευχόμενοι όπως ο τόπος μας αιώνια κυβερνάται από τον ξένο κυρίαρχο.

Είναι ολοφάνερο πως η τακτική αυτή, η τακτική της διάσπασης, η τακτική της παραγνώρισης του μισού τουλάχιστον πληθυσμού του νησιού μας, είναι τακτική που μονάχα τον ξένο κυρίαρχο εξυπηρετεί, είναι τακτική που διαιωνίζει τη σκλαβιά μας. Και την τακτική αυτή από χρόνια τώρα ακολουθεί η ηγεσία της Δεξιάς, το " Εθναρχικό Συμβούλιο" προς μεγάλη βλάβη του εθνικού μας αγώνα.

Και σήμερα συνέρχεται το Εθναρχικό Συμβούλιο, όχι για να μελετήσει και να υιοθετήσει γραμμή πραγματικού εθνικού αγώνα, για την ενοποίηση των δυνάμεων του λαού μας, μ' αντίθετα για την επεξεργασία νέων σχεδίων διάσπασης των λαϊκών δυνάμεων.

Κυπριακέ λαέ,

Σήμερα όλοι οι σκλαβωμένοι, ενωμένοι αγωνίζονται για εθνική λευτεριά. Μονάχα με τη συνένωση των λαϊκών δυνάμεων μπορεί να κατακτηθεί η λευτεριά. Ας παραδειγματιστούμε και μεις οι κύπριοι από τους αγώνες των άλλων λαών.

Σ' όποια πολιτική παράταξη κι αν ανήκουμε, όποιες κι αν είναι οι πολιτικές μας αντιλήψεις, όλοι μας, ανεξάρτητα, δεξιοί, ουδέτεροι κι' αριστεροί, έχουμε ένα σκοπό: Την ένωση μας με την πατρίδα μας Ελλάδα. Σ' αυτό συμφωνούμε όλοι. Ολα πρέπει να παραμεριστούν και μαζί ν' αγωνιστούμε για την πραγματοποίηση του σκοπού αυτού. Ολοι να δώσουμε τα χέρια και μαζί να μπούμε στον κοινό αγώνα. Μαζί ν'

αγωνιστούμε, μαζί να δώσουμε θυσίες, μαζί να χαρούμε στο τέλος την πολυπόθητη τη λευτεριά.

Όλοι ν' απαιτήσουμε την ενότητα του λαού, Να βροντοφωνάξουμε. Φτάνει πια η διάσπαση κι' ο ολέθριος διχασμός, να ενωθούμε όλοι για την Ένωση.

Όποιος δεν ακούσει στη λαϊκή αυτή επιταγή, να απομονωθεί, δεν έχει θέση στον εθνικό αγώνα. Εξυπηρετεί ξένα συμφέροντα, διαιωνίζει τη σκλαβιά μας.

Συmpατριώτες αι συμπατριώτισσες.

Είναι καιρός αποφασιστικά ν' απαιτήσουμε την ενότητα του λαού μας. Ο ΕΑΣ πάντα είναι έτοιμος γι' αυτή την ενότητα. Ο ΕΑΣ κι οι οπαδοί του είναι πάντα έτοιμοι ν' αγωνιστούν όπως το απόδειξαν στην πρώτη γραμμή του εθνικού αγώνα.

Εμπρος όλος ο λαός με σύνθημα

ΕΝΟΤΗΤΑ- ΔΡΑΣΗ- ΕΝΩΣΗ

Το Παγκύπριο Συμβούλιο του ΕΑΣ".

Το Εθναχικό Συμβούλιο συνεδρίασε και χωρίς να ασχοληθεί με τις εισηγήσεις του ΕΑΣ αποφάσισε τη συγκρότηση Εθνοσυνέλευσης για τις 25 Απριλίου, μέρα Παρασκευή της διακαινισίμου.

Η Εθνοσυνέλευση, η πρώτη του είδους της, πραγματοποιήθηκε στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Ιωάννου στη Λευκωσία. Σ' αυτή προσκλήθηκαν 600 αντιπρόσωποι, ανάμεσα σ' αυτούς τα μέλη της ιεράς συνόδου και άλλοι οφφικιάλοι της Εκκλησίας Εθναρχικοί Σύμβουλοι, οι δεξιοί Δήμαρχοι των πόλεων και κωμοπόλεων τα μέλη του Ανωτάτου Αγροτικού Συμβουλίου της ΠΕΚ, αντιπρόσωποι σωματείων, κομμάτων, αθλητικών και επιστημονικών εκκλησιαστικοί επίτροποι, παλαιοί βουλευτές και πολιτευτές, δημοσιογράφοι και πολλοί άλλοι.

Το Προεδρείο της συνέλευσης κάθισε σε ένα τραπέζι μπροστά στην Ωραία Πύλη με επικεφαλής τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο με γραμματείς τους Θ. Σοφοκλέους, Γενικό υποδιευθυντή του Παγκυπρίου Γυμνασίου και τους καθηγητές Νίκο Κρανιδιώτη και

Φρίξο Βράχα.

Την έναρξη των εργασιών της συνέλευσης κήρυξε  
ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος:

Πανιερώτατοι,

Αξιότιμοι Κύριοι Εθναρχικοί Σύμβουλοι,

Αξιότιμα μέλη της Παγκυπρίου Εθνικής  
Συνελεύσεως

Εγκαρδίως χαιρετίζομεν την παρουσίαν υμών εν  
τω ιερῷ τούτῳ χώρῳ με τον Πασχαλικόν χαιρετισμόν  
"Χριστός Ανέστη" και επικαλούμεθα επί παντός την  
χάριν και ευλογίαν του αναστάντος σωτήρος.

Εκφράζομεν θερμὰς ευχαριστίας διὰ την  
προθυμίαν, μεθ' ἧς ανταπεκρίθητε εἰς την πρόκλησιν  
ἡμῶν και ἐσπεύσατε ἐκ των ἐγγύς και μακρὰν πόλεων  
και χωρῶν της νήσου, διὰ την συγκρότησιν της  
παρούσης Παγκυπρίου συνελεύσεως, πολλή δε  
αἰσθανόμεθα την χαρὰν, διότι ἔχομεν οὕτω την  
ευκαιρίαν να ἐπικοινωνήσωμεν ἀπ' ευθείας με τους  
ἀντιπροσώπους του ἐλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Εἰς την ἱστορίαν του Κυπριακοῦ  
ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος ἡ σημερινή Παγκύπριος  
Συνέλευσις θα συμειωθῆ ὡς ἀφειτηρία πρὸς νέας  
ἐξορμήσεις διὰ την ἀνάκτησιν της ἐλευθερίας μας.  
Ενώπιον αὐτῆς θα ἐκτεθῆ ἡ σημερινή θέσις του  
ἐθνικοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἀκολουθῶς θα  
μελετήσωμεν και θα συζητήσωμεν, ὁμοῦ ὅλας αὐτοῦ τας  
πλευράς και ὑπὸ το φῶς των συζητήσεων και  
διαπιστώσεων θα λάβωμεν τα ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ  
την ἀντιμετώπισιν οἰωνδήποτε ἐπιβούλων  
κυβερνητικῶν σχεδίων ἢ τυχόν ἄλλης ἀλλαχόθεν  
ἐπιβουλῆς και να κάμωμεν παν το δυνατόν διὰ την  
προώθησιν του ζητήματος μας πρὸς την ευκταίαν  
λύσιν.

Ἀδιστάκτως δυνάμεθα να εἰπῶμεν ὅτι κατὰ τα  
τελευταία ἔτη και ἰδιαιτέρως ἀπὸ της διενεργείας  
του ἐνωτικοῦ δημοψηφίσματος του **1950** το ζήτημα μας  
εἶχε σημαντικὴν προεξέλιξιν και ἔφθασε σήμερον εἰς  
ἀρκετὰ προχωρημένον σημεῖον ἀπὸ της διεθνούς  
τουλάχιστον πλευράς.

Μέχρι προ ὀλίγων ἐτῶν το Κυπριακὸ ζήτημα ἦτο

άγνωστον έξω των στενών Κυπριακών ορίων και εις την Ελλάδα ακόμη σπανιώτατα ο Τύπος ασχολείτο με την Κυπριακήν υπόθεσιν, ο δε ξένος Τύπος, την ηγνόμεν εντελώς. Σήμερον όμως το ζήτημα μας όχι μόνον έγινε Πανελλήνιον, αλλ' έλαβε και διεθνείς διαστάσεις, προβάλλον μέχρι των διεθνών πολιτικών παρασκηνίων, δεν είναι μικράς σημασίας, το γεγονός ότι αι στήλαι του διεθνούς Τύπου συχνάκις ασχολούνται με την εθνικήν υπόθεσιν της Κύπρου, επανειλημμένως δε ξένα προσωπικότητες έδειξαν ενδιαφέρον και ησχολήθησαν με το ενωτικόν αίτημα του Κυπριακού λαού. Οιονδήποτε σημαντικό γεγονός εν Κύπρω σχετιζόμενον με τον αγώνα μας έχει αμέσως απήχησιν και εις το εξωτερικόν, ενώ μέχρι προτινων ετών, η φωνή των κυπρίων δεν ηκούετο πέραν των κυπριακών ακτών. Και αυτό ακόμη το Οκτωβριανό κίνημα του 1931 δεν είχε απήχησιν εις το εξωτερικό ναι μόνον ο ελληνικός και αγγλικός τύπος ησχολήθησαν δι' ολίγων με αυτό.

Η σημερινή προσέλευσις του διεθνούς ενδιαφέροντος, οφείλεται βεβαίως εις την γενομένην διαφώτισιν, έστω και ανεπαρκή, εις το εξωτερικόν αλλά και εις την αλλαγην των διεθνών συνθηκών. Ηθικά ελατήρια και σκοπός του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ήσαν η ελευθερία και αυτοδιάθεσις των λαών, κατά φυσικήν δε συνέπειαν νέον ηθικόν έρεισμα έδωσεν ο πόλεμος και νέα ηθικά όπλα έδωσεν ο Χάρτης του ατλαντικού και αι διακηρύξεις περί δικαιωμάτων του ανθρώπου εις τους διεξάγοντας απελευθερωτικόν αγώνα υποδούλους λαούς, και ο αγών περί ελευθερίας προσελκύει την συμπάθειαν και το ενδιαφέρον του φιλελευθέρου κόσμου.

Νέας προσπάθειας λοιπόν πρέπει να καταβάλωμεν διά την διαφώτισιν επί του Κυπριακού ζητήματος εις το εξωτερικόν και τον σχηματισμόν ευνοϊκής διεθνούς κοινής γνώμης επ' αυτού και την προβολήν αυτού από τα διεθνή πολιτικά παρασκήνια περί διεθνούς πολιτικής σκηνης, διά τούτων εννοούμεν βεβαίως μετάθεσιν του αγώνος έξω της Κύπρου. Το κέντρον του αγώνος θα είναι πάντοτε εις

το εσωτερικόν. Άλλως τε οιαδήποτε φάσις του αγώνος μας εις το εσωτερικόν προβάλλει και εις το εξωτερικόν.

Όλως δε ιδιαίτερα απαιτείται προσοχή και προσπάθεια διά την οργάνωσιν και διεξαγωγή του αγώνος εις το εσωτερικόν. Η παθητική αντίστασις του Κυπριακού λαού εματαίωσε μέχρι σήμερον όλα τα κατ' αυτού επίβουλα κυβερνητικά σχέδια, διά των οποίων η ξένη Κυβέρνησις επεδίωκε να ψυχράνη και αλλοιώση το εθνικόν του φρόνημα. Δεν μωπάζομεν όμως προ των πολλών εμποδίων, τα οποία παρεμβάλλονται και της ωμής πραγματικότητος, την οποίαν αντιμετωπίζομεν. Η Κυβέρνησις χρησιμοποιεί πολλούς τρόπους και μέσα διά να δημιουργήση αίσθημα απογοητεύσεως διά να κλονίση το ηθικόν και να κάμψη την αντίστασιν του λαού. Χρησιμοποιεί προ παντός ως ισχυρόν όπλον την οικονομικήν καταπίεσιν. Εκ της οικονομικής πολιτικής της κυβερνήσεως ο λαός υποφέρει και δυστυχεί, διά να βελτιώση τας οικονομικάς του συνθήκας αντιλαμβάνεται- αυτό τον αφίνη να αντιληφθή η Κυβέρνησις- ότι πρέπει να δείξη προθυμίαν συνεργασίας με την Κυβέρνησιν ή να δεχθή σύνταγμα.

Η Κυβέρνησις δηλαδή ενεργεί όχι μόνον επιθέσεις κατά μέτωπον, αλλά και κυκλοτερείς κινήσεις διά να παγιδεύση. Και μερικοί παγιδεύονται και ομιλούν περί συνεργασίας και αποδοχής συντάγματος διά την βελτίωσιν των οικονομικών συνθηκών. Μερικοί μάλιστα βλέποντες δήθεν την κατάστασιν με ρεαλισμόν, επικρίνουν την αδιάλλακτον ενωτικήν γραμμήν μας ως αποτυχούσαν και συμβουλεύουν αλλαγήν γραμμής και κατευθύσεως και χαρακτηρίζουν το σύνθημά μας "Ένωσις και μόνον Ένωσις" ως σύνθημα άνευ περιεχομένου και ως απλήν κενολογίαν". Άλλ' είμεθα και ημείς ρεαλισταί, τουλάχιστον όσον και εκείνοι.

Έν πεποιθήσει φρονούμεν και λέγομεν ότι η χοραχθείσα αδιάλλακτος γραμμή είναι η πλέον ενδεδειγμένη και πολύ προσεχώς, αν αι περιστάσεις



απαιτήσουν θα καλέσωμεν τον Κυπριακόν λαόν περί γραμμής πλέον αδιαλλάκτου. Ούτε και το σύνθημα μας "Ένωσις και μόνον Ένωσις" είναι απλή κενολογία, διά της οποίας καλύπτομεν την ανικανότητα μας να αντιστιμετωπίσωμεν την πραγματικότητα και να βαδίσωμεν επί της θετικής γραμμής. Ούτε και με το σύνθημα αυτό εννοούμεν ότι πρέπει να σταυρώσωμεν τας χείρας ως μερικοί ειρωνεύονται και να κλείσωμεν τους οφθαλμούς προ των άλλων ζητημάτων και προβλημάτων του τόπου μας. Δεν παραβλέπομεν τα οικονομικά και τα άλλα προβλήματα του τόπου και απαιτούμεν από την υπεύθυνον κυβέρνησιν την λύσιν των.

Αλλά διά του συνθήματος αυτού εκφράζομεν την απόφασιν μας να αγωνισθώμεν διά την ένωσιν και ουδεμίαν νόθον λύσιν του ζητήματος μας θα δεχθώμεν, πλην της μιας και μόνης, της ενώσεως. Θα αποκρούσωμεν οιανδήποτε προσφοράν συντάγματος διά του οποίου η Κυβέρνησις θα επιδιώξη κατά ένα τρόπον την διευθέτησιν του ζητήματος μας και εις ουδεμίαν συνθηκολόγησιν θα έλθωμεν διά μέσας λύσεις.

Ίσως να λεχθή υπό μερικών ότι η πολιτική μας αυτή είναι άγwnος, διότι είναι μόνον άρνησις και όχι θέσις. Θα εφαρμόσωμεν και την άρνησιν, θα εφαρμόσωμεν και την θέσιν. Πίστωσις χρόνου μόνον απαιτείται διά την καλλιτέραν οργάνωσιν του εσωτερικού μετώπου. Είναι γεγονός ότι το εσωτερικόν μέτωπον δεν είναι καλώς ωργανωμένον και παρουσιάζει ασυνέπεια κατά την διεξαγωγήν του αγώνος, απαιτείται επομένως οργάνωσις απομόνωσις δε των λιποψύχων και των λιποτακτών.

Κατά το τρέχον έτος θα καταβάλωμεν πάσαν προσπάθειαν, ώστε Ελληνική Κυβέρνησις να εγγράψη το ζήτημα εις τον Οργανισμόν Ηνωμένων Εθνών, εάν δι' άλλου τρόπου δεν επιτευχθή η λύσις το. Εάν παρ' ελπίδα δεν επιτύχωμεν την εγγραφήν και πάλιν δεν θα ησυχάσωμεν, ούτε και θα απογοητευθώμεν. Εχομεν ακόμη εις την διάθεσιν μας πολλά άλλα μέσα διεξαγωγής του αγώνος".